Analize și opinii

Adrian Onciu: PORTRET DE CANDIDAT

Acum 13 minutes 15 Vizualizari 4 Timp de citire

Nicusor Dan, presedintele Asociatiei "Salvati Bucurestiul", sustine o conferinta de presa generata de decizia autoritatilor de a demola Casa Rosetti-Solesti, declarata monument istoric de categoria B, in Bucuresti, joi 12 mai 2011. Decizia de demolare a fost luata pe baza unui aviz dat de Directia de Cultura Bucuresti, Ministerul Culturii argumentand ca respectivele corpuri nu sunt clasate ca monumente istorice. ANDREEA ALEXANDRU / MEDIAFAX FOTO

Favoritul presei mainstream și al regimului pucist pare a fi mai degrabă Nicușor Dan, decât candidatul PNL-PSD-UDMR. Cumva în contrast cu ultimele sondaje de opinie (deși Crin Antonescu pierde teren constant), dar în consens cu dorința populației de a se distanța de partidele tradiționale.

Simpatizanții lui Nicușor îi scot în evidență două dintre presupusele calități: este inteligent (în calitate de fost olimpic internațional la matematică) și cinstit (în ciuda controverselor legate de vânzarea unor părți sociale pentru a cumpăra un teren în Predeal, în 2017: ”Nu-mi aduc aminte ce am făcut cu banii”). Bineînțeles, cele două potențiale calități nu îl fac automat un foarte bun politician. Sau măcar un bun administrator de oraș. Cu atât mai puțin un talentat președinte de țară.

Fostul lider al USR a părăsit partidul după congresul din 2017, când a denunțat dorința colegilor de adoptare a ideologiei progresiste. Nicușor Dan a susținut la vremea respectică că USR ar trebui să lase loc inclusiv conservatorilor. Și să se axeze în mod special pe combaterea corupției. ”Nu mă mai regăsesc în majoritatea din USR. Este dreptul lor să meargă în direcția pe care o consideră, dar eu nu cred că e bună”, a punctat fondatorul partidului, în momentul depunerii demisiei.

Din 2020 conduce primăria Capitalei în calitate de independent, însă fără rezultate notabile. Lupta cu mafia imobiliară a rămas în coadă de pește, iar problema traficului sufocant s-a înrăutățit, în loc să-și găsească o rezolvare. De unde se vede că soluțiile la exerciții complexe de matematici superioare nu constituie nici pe

departe un atu atunci când vorbim despre buna administrare a unui oraș de talia Bucureștiului.
Viziunile de politică externă ale lui Nicușor Dan sunt ancorate într-o orientare pro-UE și pro-NATO, cu o

Fie el și ”România Educată 2”. Sau ”Stop mafia imobiliară” – în lipsă de idei mai bune.
Nicușor Dan s-a mărginit să afirme că dorește o Românie ”puternică, care să conteze în Europa și în lume”. Cu sloganul ăsta ar fi putut candida, poate cu mai mult succes, și celebrul Sile Cămătaru.
La modul cum se comportă, fostul lider al USR arată mai degrabă ca un tehnocrat lipsit de talent, fără minime capacități de relaționare și comunicare, decât ca un politician puternic, empatic, care inspiră forță și încredere. El nu are aptitudinea de a aduce la un numitor comun cele două falii distincte ale populației. Și nici de a crea acea emulație necesară scoaterii României din ”zona gri” a Europei și împingerii țării spre un strop de relevanță măcar în estul continentului.
La calitățile descrise mai sus se adaugă una care le întrece pe toate: îi lipsește simțul ridicolului. Probabil că Nicușor Dan nu realizează nici măcar acum ce inepție a spus zilele trecute, când l-a menționat pe Klaus Iohannis drept virtual consilier prezidențial, dintre toți șefii de stat ai României. Motivația rămâne de tot râsul: Iohannis ”are proaspete toate legăturile cu toți partenerii noștri”.
A fost fie o încercare stupidă de a atrage simpatia securiștilor din jurul ex-președintelui, fie o gafă de zile mari, în plină campanie electorală. A-ți lega numele de dezastrul ultimilor 10 ani cu Iohannis la Cotroceni (inclusiv de lovitura de stat din 6 decembrie) denotă un grad mare de inconștiență vecină cu prostia.
Dacă Nicușor Dan va continua seria de perle în următoarele 40 de zile, este foarte posibil ca mass-media și influensării globaliști să schimbe macazul pe ultima sută de metri. Și să vireze brusc spre Crin Antonescu, la fel cum au procedat cu Lasconi după prestația lamentabilă a generalului Ciucă.

Autor: **Adrian Onciu**

Despre autor

editor